

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

Nº 2008280

van 16 april 2015

Opposant: **Kraft Foods Group Brands LLC**
Three Lakes Drive
Northfield, Illinois 60093
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **Bureau Gevers SA-NV**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht 1: **Europese inschrijving 8385296**

Ingeroepen recht 2: **Europese inschrijving 148403**

KRAFT

Ingeroepen recht 3: **Benelux inschrijving 103844**

KRAFT

tegen

Verweerder: **Prodico, Besloten Vennootschap**
Boekenderhofweg 72
5925 NE Venlo
Nederland

Gemachtigde: **St. Center Tone Consultancy**
Postbus 12063
3004 GB Rotterdam
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1256574**

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 19 oktober 2012 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord/beeldmerk voor waren in klasse 29, 31 en 32. Het depot is onder nummer 1256574 in behandeling genomen en gepubliceerd op 31 oktober 2012.

2. Op 28 december 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen dit depot. De oppositie is gebaseerd op volgende eerdere merken:

- Europese inschrijving 8385296 van het gecombineerde woord/beeldmerk

, ingediend op 24 juni 2009 en ingeschreven op 21 juni 2010 voor waren en diensten in de klassen 29, 30, 32 en 35;

- Europese inschrijving 148403 van het woordmerk KRAFT, ingediend op 1 april 1996 en ingeschreven op 1 februari 1999 voor waren en diensten in de klassen 29, 30 en 32;
- Benelux inschrijving 103844 van het woordmerk KRAFT, ingediend en ingeschreven op 30 december 1971 voor waren in de klassen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 16, 17, 20, 21, 22, 29, 30, 31, 32 en 33.

3. Volgens de registers is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren in de klassen 29 en 32 van de beide ingeroepen Europese rechten en op de waren in de klassen 29, 31 en 32 van het ingeroepen Benelux recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 3 januari 2013.
8. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 20 maart 2013 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 20 mei 2013 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.
9. Op 17 mei 2013 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Aangezien deze in enkelvoud werden ingediend, heeft het Bureau opposant, bij brief van 3 juni 2013, een termijn gegeven tot en met 3 augustus 2013 voor het toezenden van een tweede exemplaar.
10. Op 13 juni 2013 heeft opposant het tweede exemplaar toegezonden. Het Bureau heeft de argumenten op 24 juni 2013 doorgestuurd aan verweerder. Daarbij is aan verweerder een termijn gegeven tot en met 24 augustus 2013 om te reageren op de argumenten van opposant.
11. De verweerder heeft op 30 juli 2013 gereageerd op de argumenten van opposant en heeft tevens verzocht om bewijzen van gebruik met betrekking tot de ingeroepen rechten. Deze reactie en dit verzoek zijn door het Bureau aan de opposant gezonden op 15 augustus 2013, waarbij opposant een termijn kreeg tot en met 15 oktober 2013 om de gevraagde bewijzen in te dienen.
12. Op 15 oktober 2013 werden bewijzen van gebruik ingediend door opposant. Deze werden door het Bureau doorgestuurd aan verweerder op 16 december 2013, waarbij een termijn werd gegeven aan verweerder tot en met 16 februari 2014 om hierop te reageren.
13. Verweerder heeft op 13 februari 2014 gereageerd op de overgelegde bewijzen van gebruik. Deze reactie werd op 5 maart 2014 door het Bureau aan opposant gezonden.
14. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
15. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

16. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

17. Opposant stelt in de eerste plaats dat bij de globale beoordeling van de tekens, welke berust op de totaalindruk, rekening moet worden gehouden met de onderscheidende en dominerende bestanddelen. Aangezien het woordelement KRAFT een distinctief karakter heeft en dit element volledig

wordt hernomen in het betwiste teken, zijn de tekens gelijkaardig, aldus opposant. Het wordelement KRAFT is ook in het betwiste teken het dominante en onderscheidende element, volgens opposant, het andere wordelement SAFT en het beeldelement zijn secundair, want beschrijvend. Er bestaat dus gevaar voor verwarring, meent opposant.

18. Voorts stelt opposant dat op visueel vlak de letters van het betwiste teken identiek zijn aan het dominante en onderscheidende element van de ingeroepen rechten. De ingeroepen rechten komen integraal voor in het betwiste teken en het begin van de tekens is bovendien identiek, aldus opposant. Vervolgens merkt opposant op dat het beeldelement van het betwiste teken beschrijvend is voor het wordelement SAFT, het Duitse woord voor "sap", namelijk de afbeelding van een druppeltje. Op visueel vlak is er sprake van een hoge mate van overeenstemming, zo concludeert opposant.

19. Op auditief vlak zijn de tekens quasi identiek, aldus opposant. KRAFT is immers identiek aan KRAFT. Opposant meent dat, ondanks het feit dat het niet dominerende gedeelte van het betwiste depot anders klinkt, geldt dat de auditieve (totaal)indruk sterk overeenstemmend is.

20. Opposant meent dat op begripsmatig vlak de tekens geen specifieke betekenis hebben in het Nederlands of het Frans. Het Duitse woord SAFT, fonetisch en visueel gelijkend op het Nederlandse woord "sap", is beschrijvend voor de waren van verweerder, zo meent opposant. Opposant komt tot de conclusie dat er geen begripsmatige vergelijking tussen de tekens gemaakt kan worden. Door de gedeelde dominante component KRAFT, kunnen consumenten menen dat het betwiste teken een variant is van de ingeroepen rechten. Daardoor meent opposant dat er op begripsmatig vlak, in de totaalindruk, sprake is van sterke gelijkaardigheid.

21. Opposant is van mening dat de waren identiek, of ten minste soortgelijk zijn.

22. De ingeroepen rechten hebben een hoog intrinsiek onderscheidend vermogen aangezien het woord KRAFT geen betekenis heeft voor de waren in kwestie, aldus opposant, die stelt dat de eerdere rechten daarom een ruime beschermingsomvang genieten.

23. Op grond van het voorgaande, verzoekt opposant het Bureau de oppositie toe te wijzen en tevens een beslissing te nemen over de kosten in het voordeel van de opposant.

B. Reactie verweerder

24. Verweerder stelt dat de ingeroepen rechten bestaan uit twee woordmerken KRAFT in standaard hoofdletters, zonder bijkomende visuele aspecten. Het gecombineerde woord-/beeldmerk KRAFT bestaat uit een gestileerde bloem, in de kleuren oranje, paars, geel, groen, rood, roze en blauw, aldus verweerder en de letters KRAFT FOODS in blauwe letters. Het betwiste teken, aldus verweerder, bestaat uit een visuele druppel, in de kleuren groen, rood, oranje, geel grijs en wit en de letters KRAFT SAFT in groen. De tekens vertonen visueel geen enkele gelijkheid, want bloemen versus druppels, zegt verweerder.

25. Auditief moet er, volgens verweerder, gewezen worden op de aanwezige verschillen. Het gecombineerde woord-/beeldmerk merk Kraft Saft wordt uitgesproken als [kraft/saft], de ingeroepen rechten respectievelijk als [kraft/foets] en [kraft], waaruit verweerder de conclusie trekt, dat ondanks het feit dat de tekens alle het wordelement KRAFT bevatten, de tekens op auditief vlak enigszins verschillen en derhalve niet identiek zijn.

26. Op begripsmatig vlak, zegt verweerder dat het betwiste teken uit het Duits vertaald dient te worden als “dwingend/machtig/sterk sap”. Het ingeroepen woord-/beeldmerk dient, eveneens uit het Duits, vertaald te worden als “krachtig/sterk voedsel”. De ingeroepen woordmerken worden vertaald, uit het Duits, als krachtig/dwingend/sterk”.

27. Verweerder stelt vervolgens, in het kader van de begripsmatige vergelijking, dat er in het Benelux register 102 merken zijn geregistreerd met het element KRAFT, waarvan 39 in de klassen 29, 31 en 32. In het Europese register zijn dit er respectievelijk 333 en 23, aldus verweerder.

28. Begripsmatig verschillen de tekens niet sterk van elkaar en de woordelementen worden omschrijvend, dan wel beschrijvend, gebruikt voor de waren in kwestie. Verweerder betwist dat er rechten kunnen worden ontleend aan de woordelementen KRAFT FOODS en KRAFT.

29. Ten aanzien van de vergelijking van de waren, merkt verweerder in eerste instantie op, dat de producten in de klassen 29 en 32 niet identiek zijn en in klasse 31 slechts gedeeltelijk soortgelijk. Na beoordeling van het door opposant overgelegde bewijs van gebruik, stelt verweerder vast dat voor de waren in de klassen 31 en 32 geen bewijs van gebruik werd overgelegd.

30. Verweerder merkt op dat de ondernemingen van opposant en verweerder een andere doelgroep hebben, aangezien zij qua dienstverlening en omzet sterk verschillen. Daardoor zal er geen verwarring kunnen ontstaan, noch de indruk worden gewekt dat beide ondernemingen aan elkaar gelieerd zijn, aldus verweerder.

31. Verweerder concludeert dat de tekens visueel in hun geheel niet overeenstemmen, auditief niet identiek zijn, dan wel omschrijvend worden gebruikt en dat de tekens conceptueel weliswaar overeenstemmend zijn, maar ook omschrijvend zijn weergegeven. De beide partijen hebben een dusdanig verschillend verkoopkanaal, waardoor er van verwarringsgevaar geen sprake kan zijn.

32. Verweerder verzoekt het Bureau de oppositie af te wijzen en het bestreden teken in te schrijven.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

33. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

34. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: “Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

35. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

36. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

37. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

38. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

39. Verweerder heeft opposant verzocht om bewijzen in het geding te brengen waaruit blijkt dat de merken waarop de oppositie gebaseerd is, ook feitelijk gebruikt worden (zie overweging 11-13 en 30). Europese inschrijving 8385296 was ten tijde van publicatie van het bestreden teken nog niet gebruiksplichtig en het Bureau zal de vergelijking in eerste instantie dan ook baseren op deze inschrijving.

40. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Europese inschrijving 8385296

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
--------------------------------	---------------------------------

Visuele vergelijking

41. Het ingeroepen recht bestaat uit de woorden KRAFT en FOODS, weergegeven in blauwe letters. Het woord KRAFT is verbonden met een beeldmotief dat gezien kan worden als een gestileerde veelkleurige bloem of simpelweg als een veelkleurig versieringselement. Onder het woord KRAFT loopt een deel van het motief door in de vorm van een gebogen lijn.

42. Het betwiste teken bestaat uit de woorden KRAFT en SAFT, weergegeven in groene letters. De tekst staat afgebeeld tegen de achtergrond van een gestileerde druppel in overwegend de kleuren wit, geel, oranje en rood.

43. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In het onderhavige geval zullen de beide beeldelementen niet over het hoofd worden gezien, maar dit neemt niet weg dat de prominent weergegeven wordelementen, in zowel het ingeroepen recht als in het betwiste teken, visueel de meeste aandacht zullen trekken.

44. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). De beide eerste woorden KRAFT zijn identiek. Hoewel de beide tekens nog een tweede, niet overeenstemmend woord en figuratief element bevatten, kan dit niet leiden tot de vaststelling dat er daardoor geen sprake is van overeenstemming tussen de tekens, temeer daar het overeenkomstige element tevens het dominante wordelement in beide tekens is.

45. Het Bureau is van oordeel dat merk en teken visueel opzicht in zekere mate overeenstemmen.

Auditieve vergelijking

46. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, welke in de regel aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (GEU, PC WORKS, T-352/02, 25 mei 2005 en Thai Silk, T-361/08, 21 april 2010). De figuratieve elementen van de tekens in kwestie zijn in casu inderdaad niet van invloed op de uitspraak ervan.

47. Ook op auditief vlak zal de consument vaak meer belang hechten aan het eerste deel van een teken (arrest Mundicor, reeds aangehaald). Zowel het bestreden teken als het ingeroepen recht bestaan uit twee eenlettergrepige woorden. Het eerste woord KRAFT is identiek. Het tweede woord verschilt bij beide tekens. Het ingeroepen recht zal worden uitgesproken als [kraft fuds], het betwiste teken als [kraft saft]. Er is daardoor sprake van een zekere mate van overeenstemming.

48. Het Bureau is van mening dat er op auditief vlak sprake is van een zekere mate van overeenstemming tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken.

Begripsmatige vergelijking

49. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). In casu is dit van toepassing op het bestanddeel FOODS van het ingeroepen recht en het element SAFT van het betwiste teken. Het bestanddeel FOODS betekent immers voedsel/voedingsmiddelen in het Engels en het element SAFT betekent sap in het Duits. Deze aanduidingen zijn beschrijvend voor de betrokken waren en zullen door het in aanmerking komend publiek niet worden opgevat als onderscheidingstekens.

50. Ten aanzien van het betwiste teken kan nog worden opgemerkt dat in begripsmatig opzicht het beeldelement van de druppel een verwijzende, zo niet beschrijvende, ondersteuning vormt van het woord SAFT.

51. Het dominerende bestanddeel van teken en merk vormt het gedeelde element KRAFT. In het Duits betekent dit onder meer kracht, sterkte, vermogen of macht. Het woord wijkt ook slechts in geringe mate af van het Nederlandse woord 'kracht'. Het woord zal derhalve door een groot deel van het in aanmerking komend Benelux publiek herkend worden in zijn betekenis, waarmee de begripsmatige overeenstemming tussen merk en teken is gegeven.

52. In begripsmatig opzicht is er minimaal sprake van overeenstemming tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken.

Conclusie

53. De tekens zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend. Begripsmatig is er sprake van overeenstemming.

Vergelijking van de waren

54. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

55. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register,

respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag, nu het ingeroepen recht nog niet gebruiksplchtig was.

56. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 29 Geraspte kaas; bewerkte kaas; bewerkte kaasproducten; cottage cheese; zure room; roomkaas; geleien, jams; bewerkt vlees, te weten kalkoen, kip, rund, ham en varken; pickles; bewerkte noten; bereide maaltijden met vlees en kaas; bewerkte kaas dipsausen en smeersels; dipsausen en smeersels op basis van groenten; snackmengsels voornamelijk bestaande uit bewerkte vruchten en noten; snackrepen op basis van eiwitten.	KI 29 Geconserveerde, bevroren, gedroogde en gekookte vruchten en groenten.
	KI 31 Land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen.
KI 32 Minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; preparaten voor de bereiding van dranken.	KI 32 Vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.

Klasse 29

57. De waren "geconserveerde, bevroren, gedroogde en gekookte vruchten en groenten" zijn soortgelijk aan de waren "dipsausen en smeersels op basis van groenten", "snackmengsels voornamelijk bestaande uit bewerkte vruchten en noten" en "bewerkte noten". In het geval van de dipsausen, smeersels en snackmengels vormen de waren van het betwiste teken een expliciet genoemd bestanddeel. In het geval van de bewerkte noten kan worden vastgesteld dat deze niet alleen vaak samen worden verkocht met gedroogde vruchten (in bijvoorbeeld gespecialiseerde notenwinkels), maar ook vaak worden vermengd in kant-en-klaar mixen van dergelijke waren, de zogeheten noten-en vruchtenmengsels, zoals studentenhaver. Deze waren kennen dan ook een zelfde aard en eindbestemming en zijn daardoor licht soortgelijk.

Klasse 31

58. De waren "land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen" omvatten onder meer onbewerkte noten. De waren "bewerkte noten" van het ingeroepen recht zijn weliswaar in hun aard verschillend, maar kennen beide dezelfde bestemming, te weten menselijke consumptie en zijn bovendien substitueerbaar en competitief. De consument kan immers kiezen tussen de onbewerkte of bewerkte variant en is gewend om onbewerkte noten en bewerkte noten via dezelfde verkoopkanalen te betrekken. Deze waren zijn derhalve op zijn minst licht soortgelijk.

Klasse 32

59. De waren “vruchtendranken en vruchtensappen; preparaten voor de bereiding van dranken” komen expressis verbis voor in beide warenlijsten en zijn derhalve identiek. De waren “siropen” van het betwiste teken zijn identiek dan wel sterk soortgelijk aan de waren “preparaten voor het bereiden van dranken” van het ingeroepen recht. Siropen zijn immers preparaten voor het bereiden van dranken.

Conclusie

60. De waren zijn identiek dan wel (licht) soortgelijk.

A.2. Globale beoordeling

61. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

62. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd. In casu gaat het om waren die behoren tot de reguliere consumptiegoederen van de gemiddelde consument, zodat het aandachtsniveau normaal mag worden geacht.

63. Verweerder merkt op dat de ondernemingen van opposant en verweerder een andere doelgroep hebben, aangezien zij qua dienstverlening en omzet sterk verschillen. Daardoor zal er geen verwarring kunnen ontstaan, noch de indruk worden gewekt dat beide ondernemingen aan elkaar gelieerd zijn, aldus verweerder (zie overweging 30). Met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens en eventuele gebruiksbewijzen (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008).

64. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Verweerder merkt op dat er in het Benelux en Europese register tal van merken zijn geregistreerd met het element KRAFT. Verweerder betwist dat er rechten kunnen worden ontleend aan de woordelijken KRAFT FOODS en KRAFT (zie overwegingen 27 en 28).

65. Voor wat betreft het argument van verweerder dat het woord KRAFT een zeer gering onderscheidend vermogen heeft, aangezien het een veel voorkomende merknaam is, wijst het Bureau erop dat het weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 november 2007 en LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010). In casu werd dit niet aangetoond door verweerder.

66. Bovendien is het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht niet het enige element dat bij de beoordeling van het verwarringsgevaar een rol speelt. Zelfs in het geval van een ouder merk met een beperkt onderscheidend vermogen, kan er sprake zijn van gevaar voor verwarring, vanwege overeenstemming van de tekens en soortgelijkheid van de waren en diensten (GEU, Pages Jaunes, T-134/06, 13 december 2007). Immers, de globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

67. De tekens stemmen visueel en auditief in zekere mate overeen. Begripsmatig is er sprake van overeenstemming. De waren van het betwiste teken zijn identiek dan wel licht soortgelijk aan die van het ingeroepen recht. Het Bureau is dan ook van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen.

B. Conclusie

68. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

69. Aangezien de oppositie reeds slaagt op basis van één van de ingeroepen rechten, dat (nog) niet gebruiksplichtig was ten tijde van publicatie van het betwiste depot, dient aan de beoordeling van de twee andere ingeroepen rechten, noch aan de beoordeling van de bewijzen van gebruik, meer toegekomen te worden.

IV. BESLUIT

70. De oppositie met nummer 2008280 wordt toegewezen.

71. Benelux depot 1256574 wordt niet ingeschreven.

72. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 16 april 2015

Tomas Westenbroek
(rapporteur)

Diter Wuytens

Willy Neys

Administratief behandelaar: Simonne Stevens